

Consultatieverslag ontwerpbesluit verlengbaarheid vergunningen niet-landelijke commerciële radio FM-band 2016

Onderwerp van de consultatie

De internetconsultatie zag op het ontwerpbesluit verlengbaarheid van de vergunningen voor niet-landelijke commerciële radio in de FM-band 2016. Ingevolge artikel 18, tweede lid, van het Frequentiebesluit 2013 is met dit ontwerp besluit kenbaar gemaakt dat de reeds uitgegeven vergunningen voor de landelijke commerciële radio in de FM-band verlengbaar zijn.

Looptijd van de consultatie

Het ontwerpbesluit is in de periode van 22 juni tot en met 2 augustus 2016 aangeboden voor internetconsultatie. Deze termijn van zes weken hield verband met de omstandigheid dat het besluit is voorbereid met afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht.

Voorgelegde vraag of vragen

Er zijn geen specifieke vragen met betrekking tot het ontwerpbesluit voorgelegd. In het algemeen is een reactie gevraagd op het ontwerpbesluit.

Opbrengst van de consultatie (hoeveel reacties en (globaal) van welke doelgroepen)

Er zijn in totaal 24 reacties ontvangen. Vrijwel al deze reacties waren afkomstig van bestaande radio-omroepen.

Wat is op hoofdlijnen met de opbrengst gedaan (benoem, indien van toepassing, de belangrijkste veranderingen in het voorstel en toelichting)

Regiogerichtheidseis

Enkele respondenten hebben opmerkingen geplaatst over de uitleg van de regiogerichtheidseis die het agentschap onder meer op haar website heeft aangegeven. Hiertoe verwijzen zij naar een bij het agentschap ingebrachte brief van 1 augustus 2016. Het ontwerpbesluit inzake de verlengbaarheid van de vergunningen voor niet-landelijke commerciële radio in de FM-band regelt echter niet het toezicht op de regiogerichtheidseis. Die opmerkingen zijn dan ook niet bij de definitieve vormgeving van het besluit betrokken.

Ten overvloede is wel gereageerd op de stelling van een respondent dat de uitleg van de regiogerichtheidseis in strijd is met het discriminatieverbod, omdat hier een belangrijk beginsel wordt aangehaald. Dat de bestemming voor regiogerichte programmering wellicht beperkend kan werken voor een station dat een ander format nastreeft, maakt deze bestemming nog niet discriminerend. Het standpunt van deze respondent wordt dus niet onderschreven. De regiogerichtheidseis is primair een inhoudelijke eis. Om daaraan te voldoen kan gedacht worden aan verslag doen of bespreken van sport, culturele of godsdienstige evenementen in de regio, die ook voor de betreffende gemeenschap van belang zijn. Voor 7:00 uur en na 19:00 uur geldt de regiogerichtheidseis niet. Tussen 7:00 uur en 19:00 uur is bovendien niet de gehele zendtijd bestemd voor regiogerichte programmering, maar alleen het percentage dat de vergunninghouder zelf heeft geboden. In dat deel van de zendtijd kan de vergunninghouder de inhoud van het programma naar eigen inzicht (met in achtname van de Mediawet 2008 en de overige grenzen) vormgeven.

Voor alle duidelijkheid is nog verwezen naar de kamerbrief van 19 mei 2016 (Kamerstukken II 2015/2016, 24 095 nr. 402, p. 7) waarin, naar aanleiding van de uitspraak van het CBb van 29 maart 2016, is aangegeven dat vergunninghouders bij een verlenging aan de strenge regio-eisen moeten gaan voldoen en zij moeten accepteren dat zij in meerderheid hun programmering mogelijk (flijk) moeten aanpassen, hetgeen ook gevolgen kan hebben voor hun business case.

Nieuwkomers

Een aantal respondenten heeft naar voren gebracht dat de niet-landelijke vergunningen niet verlengd zouden moeten worden maar geveild. Hiertoe voerden zij aan dat een verlenging in strijd is met het wettelijk kader en dat een aantal vergunninghouders de regiogerichtheidseis niet nakomt. Tevens voerden zij aan dat zij eventueel met een verlenging van de niet-landelijke

commerciële vergunningen kunnen instemmen, mits voldaan gaat worden aan de regiogerichtheidseis en er handhavend wordt opgetreden.

De hoofdregel is dat schaarse vergunningen opnieuw worden verdeeld, tenzij het algemeen belang, waaronder het belang van een overgang van analoog naar digitaal, meer gediend is met een verlenging. Uit het onderzoek van Kwink volgt dat een verlenging meer bijdraagt aan de digitalisering dan een veiling. Ook zijn de belangen van bestaande partijen en nieuwkomers meegewogen in het besluit om de huidige analoge en digitale niet-landelijke commerciële vergunningen te gaan verlengen. Redelijkerwijs kan aan het belang van digitalisering een groter gewicht toe worden gekend dan aan het belang van nieuwkomers om te veilen. In dat kader is ook gewezen op paragraaf 4.2 van de toelichting bij het besluit. Daarnaast is gewezen op de veiling van de kavels B27 en B31 en de omstandigheid dat er extra digitaal spectrum zal worden geveild. Ondanks de verlenging blijft toetreding tot de markt mogelijk via een veiling. Ook is toetreding mogelijk door middel van een overdracht van een vergunning of overname van bestaande vergunninghouders. De zienswijze van de respondenten gaf dan ook geen aanleiding om de afweging van het algemeen belang van digitalisering, de belangen van bestaande vergunninghouders en de belangen van potentiële toetreders anders te wegen dan in het ontwerpbesluit is gedaan.

Het definitieve besluit van 17 augustus 2016 is gepubliceerd in de Staatscourant (Stcrt. 2016, 44636).